

Debatt om generalsekretærsaken på Tidsskriftets nettsider

Flere har etterlyst muligheten til å komme med hurtige debattinnlegg om aktuelle temaer. Da konflikten mellom generalsekretæren og sentralstyret ble kjent, ble behovet ytterligere aktualisert. Tidsskriftet har lang produksjonstid og åpnet derfor i desember 2002 for debattinnlegg på Internett.

I dette nummeret bringes et kronologisk, men redigert utvalg av de 27 innleggene om saken som per 3.2. 2003 er publisert. Alle innlegg, og innleggene i sin helhet, finner du ved å gå til www.tidsskriftet.no og velge Debatt fra den horisontale menyen.

Charlotte Haug
Redaktør

31.12. 2002:

«Hvad bråger I efter?»

Magne Nylenna fungerte i sin tid svært godt i stillingen som redaktør for Tidsskriftet, så godt at sentralstyret mente han måtte være den rette mann for den ledige generalsekretærstillingen. Og i tilsettingsprosessen ble han «hentet inn» etter sentralstyrets uttrykkelige ønske. Det var da. Nå har relasjonen mellom sentralstyret og generalsekretæren åpenbart kjølnet. Vi som sitter utenfor den engere krets har ikke muligheter for å forstå konflikten. De meldinger som siver ut, er kryptiske og gir oss ingen begripelig sammenheng. Og det får så være, detaljene kan vi klare oss uten. Men, det stiller seg annerledes med fortsettelsen. Den angår oss i aller høyeste grad. Vi «her ute» ønsker å påvirke de valg som skal gjøres.

Vi er mange som undrer oss. «Hvad bråger I efter?» La oss beholde Magne Nylenna. I en eller annen versjon. Om det må nye sko til, så se til at slike blir innkjøpt...Vi må finne en løsning som innebærer at vi bevarer Magne Nylenna som ressursperson i foreningen.

Rigmor Austgulen

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

2.1. 2003:

Seks spørsmål om en prosess og noen tanker om videre håndtering

Konflikter kan oppstå innen en organisasjon dersom en part opplever at en viktig prosess ikke er fair. Som ledd i den videre bearbeiding av konflikten mellom Nylenna og sentralstyret oppfordrer jeg Tidsskriftets redaktør til å invitere begge parter til å gi Legeforeningens medlemmer innsikt i sine vurderinger av den omtalte evalueringen, slik at seks spørsmål knyttet til grunnprinsippene for en rettfærdig prosess blir avklart.

1. Hvordan er temaet evaluering av generalsekretærens arbeidsinnsats og eventuelt

arbeidsstil rent konkret formulert i stillingsinstruks og arbeidsavtale?

2. Var det på forhånd avklart hvilken hensikt evalueringen skulle ha, hvilke metoder, kilder og informanter som skulle benyttes og hvilken status evalueringsrapporten skulle ha?
3. Fulgte sentralstyret de avtalte retningslinjer for evalueringsprosessen?
4. Hadde generalsekretæren innflytelse på hvilke (interne og eksterne) kilder som ble konsultert da sentralstyret evaluerte hans arbeidsinnsats?
5. På hvilken måte ble generalsekretæren rent konkret involvert i datainnsamling og databearbeiding under evalueringsprosessen?
6. Hvordan kan foreningens medlemmer, som nå står i ferd med å miste en generalsekretær som mange har hatt meget stor tillit og store forventninger til, få vite på hvilke områder deres generalsekretær angivelig har trådt feil og bør endre seg?

Linn Getz
Reykjavik

3.1. 2003:

Nylenna-saken

Flere har gitt uforbeholden støtte til Nylenna. Jeg vil også gjerne berømme hans innsats som redaktør i Tidsskriftet og som foredragsholder i mange sammenhenger. Men jeg kjenner ham ikke i funksjonen som generalsekretær. Jeg har faktisk aldri hørt eller sett noe til ham i den funksjonen. Sentralstyret var enstemmig i sitt vedtak. Jeg har stor respekt for et slik vedtak, men jeg vet ikke noe om grunnlaget eller hva evalueringen gikk ut på. Jeg har altså ikke grunnlag for å kunne ta standpunkt til det ene eller det andre. Dette er hovedproblemet i denne saken.

Einar Braaten
Øvre Eiker

5.1. 2003:

Nylennas mulige avgang

Det er en gåte hvordan sentralstyret først kan headhunte Magne Nylenna fra redaktørjobben i Tidsskriftet til generalsekretærjobben for så etter ett år i en evaluering å være så kritisk til hans innsats at han oppfatter det som ren mistillit.

Elise Klouman
Væøy

6.1. 2003:

Ukultur?

Det er uforståelig og uakseptabelt at det er lagt lokk på all medlemsinformasjon i saken. Det eneste som kan forsvare en slik uvilje til offentlighet, er at det pågår reelle forsøk på å komme frem til en løsning mellom partene. I dag har vi fått et første tegn på at det er en viss kontakt. Jeg velger likevel å tolke mangelen på informasjon dit hen at sentralstyret av en eller annen grunn øns-

ker taushet, og det gir grunn til å tro at de har andre og for oss ukjente motiver.

Generalsekretæren må ha medlemmenes tillit, blant annet fordi han/hun skal være lege og er ett av våre to fremste foreningsansikter, både innad og utad. Den tilliten har Magene Nylenna, og derfor håper vi han fortsetter. Men dersom så ikke skjer, må et ekstraordinært landsstyremøte vurdere om det sittende sentralstyret har landsstyrets (medlemmenes) tillit. Vi må få klarhet i om vi lever med en ukultur i foreningen.

Folke Sundelin
Oslo

6.1. 2003:

Er to drønn i skuta to sider av samme problem?

Det som seilte opp mens de fleste medlemmer hadde sin oppmerksomhet rettet mot adventstiden og annet, vil bli stående i Legeforeningens historie som en viktig, kanskje skjebnesvanger sak. Det er for sent å unngå det. Drønnet i skroget på supertankeren er et faktum. Man må få åpent frem hva som forårsaket drønnet. Sov man på broen? Var man ruset i maskinrommet? Presidenten og generalsekretæren bes derfor med dette om å sørge for at sakens hoveddokumenter snarest gjøres tilgjengelig for medlemmene.

Et annet problem rir Legeforeningen samtidig med Nylenna-saken og virker like gåtefull som den er viktig. Er det de samme kreftene, de samme menneskene, som prøver å få lagt ned Norsk selskap for allmennmedisin som vil ha Nylenna bort fra stillingen som generalsekretær?

Anders R. Seim

13.1. 2003:

Kritikk av generalsekretæren – mer og noe annet enn en personalsak?

Generalsekretæren er nytilsatt. Han var godt kjent i Legenes hus etter lang fartstid i en annen viktig lederposisjon, og hans kvalifikasjoner og kompetanse må ha vært ansett for å være god og relevant for topplederjobben ettersom han nærmest ble headhunted til stillingen. Det er da høyst overraskende at han allerede før et år er gått, ber om avskjed fordi han ikke opplever å ha nødvendig tillit fra sentralstyret. Vi spør oss: Hva er kjernen i denne konflikten? Er den konflikten vi er vitne til, et symptom på at foreningen har en ledelse som ikke helt har avklart rollefordelingen mellom politisk og administrativ ledelse? Er spenningen i den pågående organisasjonsdebatt den direkte årsak til at denne konflikten går så langt akkurat nå?

Anna Stavdal

For styret i Norsk selskap for allmennmedisin

14.1. 2003:

Å vere open – er det farlig, det?

Det kan svi og gjere vondt, men er befriande og skaper tryggleik. Å teie lammar og skaper mistillit. Teing er farlegast. Dei lukka møta, dei igjenknepe munnane, «ingen kommentar»-kommentaren, tyder på at aktørane ikkje veit kvar dei vil eller kva dei skal gjere. Pågår det eit svarteperspel der den som gjer feil trekk, der den som snakkar, sit att med ansvaret? Situasjonen ropar på handlingsdyktig leiarskap som tek ansvar. Har Legeforeningen det i dag?

Bjørn Martin Aasen

20.1. 2003:

Sentralstyret og generalsekretæren

Sentralstyret skal, som arbeidsgiver, evaluere generalsekretæren. Evalueringen av generalsekretæren er en personalsak. Krav fra medlemmene om at sentralstyret skal legge frem evalueringsrapporten og gi full informasjon om bakgrunnen for den, er å be sentralstyret bryte sine forpliktelser som arbeidsgiver. Denne arbeidsgiveroppgaven har vi som landsstyre gitt dem tillit til at de vil ivareta på en profesjonell og god måte. Oppgaven var ikke begrenset av hvem som ble ansatt som generalsekretær eller hvilken type problemer som ville oppstå. Hvem vil i fremtiden ansettes av en arbeidsgiver som ikke ivaretar sin forpliktelse til å behandle personalsaker internt?

Torunn Janbu

leder Oslo legeforening og Regionsutvalg Øst

23.1. 2003:

Ad sentralstyret og Nylenna-saken

Som medlem av Den norske lægeforening fra 1948, synes jeg det er meget betenkelig den lukkede måten som dette forholdet er behandlet på. Her bør det så absolutt være åpenhet slik at vi vanlige medlemmer kan være med på å bedømme og vurdere dette merkelige forholdet. Er lover og regler til hinder for dette, bør lover og regler justeres, åpenhet må til!

Paul Grøndahl

Aurdal i Valdres

28.1. 2003:

Krav om ekstraordinært landsstyremøte

Dersom landsstyret på sitt ordinære møte i mai 2003 skal velge sine fremste tillitsvalgte i en god atmosfære, og behandle organisasjonsutvalgets innstilling gjennom en åpen og direkte dialog, kan ikke saken mellom sentralstyret og generalsekretæren forbli en ikke-sak. Landsstyret må så snart som mulig i et ekstraordinært møte få innsyn i relevante dokumenter som angår forholdet mellom sentralstyret, generalsekretæren og landsstyret. Spekulasjoner om at konflikten er en personalsak, en politisk strid, eller annet, må bringes til opphør.

Ola Jøsendal

30.1. 2003:

Exit Nylenna, hva så?

Pressemeldingen om Magne Nylennas avgang er en bekreftelse på at sentralstyret har forhandlet og reformulert rollen til generalsekretæren, overfor generalsekretæren. Det er feil arena. Rollen til generalsekretæren er uttrykkelig definert av landsstyret, og en redefinering av generalsekretærrollen skal skje i forhandlinger i landsstyret.

Ola Jøsendal

31.1. 2003:

Åpent brev til landsstyret i Den norske lægeforening

På bakgrunn av den siste tidens hendelser i Legeforeningen har jeg, etter grundig overveielse, besluttet å trekke meg fra sentralstyret i Den norske lægeforening med øyeblikkelig virkning.

Anette Fosse

Øvermo Legesenter, Mo i Rana

31.1. 2003:

Generalsekretæren brakt til taushet

I dag kom pressemeldingen om generalsekretærens avgang. Avtalen forutsetter at partene holder kjef. Prislappen er ikke oppgitt. Nylennas person er uinteressant i dette. Det blir en avsporing å diskutere om «Magne er bra». For meg er det for så vidt uproblematisk om man i en slik situasjon får en form for overgangsstonad, forutsatt åpenhet rundt innholdet. Det er sentralstyrets strategi «å bringe til taushet» som er sakens kjerne.

Elisabeth Swensen

Flatdal

31.1. 2003:

Exit Nylenna – hva så?

Ola Jøsendal – jeg får skrive det rett ut med en gang: Jeg forstår deg ikke. Du foreslår et ekstraordinært landsmøte, som skal fatte to vedtak. Det første gjelder et konfliktutvalg. Er det så mange konflikter mellom sentralstyret og generalsekretær i vente at vi må ha et eget utvalg for å løse disse problemene? Jeg har et mer håpefullt syn på Legeforeningens fremtid. Det andre forslaget går på at det årlig skal gjennomføres en gjensidig evaluering av sentralstyret og generalsekretæren. Alle ansatte leger synes kanskje det hadde vært fint å skrive en årlig evaluering av arbeidsgiveren sin, men det er vel arbeidsgiveren som styrer? Vi er én forening, og i denne foreningen må det være de tillitsvalgte som bestemmer, som har makten, for å si det slik. Er vi ikke fornøyd med dem vi har valgt, så får vi velge oss nye.

Frank Becker

varalandsstyremedlem, Oslo legeforening

1.2. 2003:

Anette Fosse og sentralstyret

Anette Fosse har eit klart medansvar for den situasjonen som er oppstått i generalsekretærsaka. Det er ikkje alltid vi ser konsekvensane av handlingane våre. Som legar bør vi meir enn andre vite kor viktig det er å møte feila sine, innsjå dei og gjere opp med dei. Det er ein føresetnad for læring, og ein føresetnad for vidare tillit. Det står respekt av det Anette Fosse no har gjort, at ho har teke eit oppgjær med dei feila ho har vore med på og med den tildekkingslina resten av sentralstyret har stått for.

Ottar Grimstad

leiar i Møre og Romsdal legeforening og landsstyreprerentant

2.2. 2003:

Uforståelig?

Uansett hvordan sentralstyret ellers har håndtert arbeidsgiverrollen, er det uheldig at denne saken forble uløst i uker og måneder. Vi som lyttet til argumentene om arbeidsro for sentralstyret før jul, og ikke sendte bekymringsbrev før senere, er blitt tiltakende urolige etter som rykteflommen har vokst. Vi har hørt de villeste historier om både sentralstyret og generalsekretær, og de ble ikke færre mens vi ventet. Derfor handler sentralstyret klokt når det kaller inn til et ekstraordinært landsstyremøte nå.

Jannicke Mellin-Olsen

landsstyreprerentant spesialforeningene

2.2. 2003:

Bikkje søkes

Legeforeningen skal snarest ansette ny generalsekretær, melder Tidsskriftet på nettet 1. februar 2003. Annonse kommer ganske snart og det siktes på ansettelse allerede i juni 2003. Til deg som ikke allerede har lest innlegget: Gjør det! Kanskje kommer du da til samme konklusjon som meg. Annonseoverskriften må være: Bikkje søkes. Det som det nåværende sentralstyret åpenbart ønsker, er en lydig puddel. En som lystre uten innvendinger og som gleder seg uforbeholdent over å tjene sin herre presidenten.

Øivind Larsen

Oslo